



Скупштина ДС изазива пажњу јавности јер је владајућа странка и зато што се избори могу рефлектовати и на шири политички контекст. Најинтригантније је ко ће бити нови (стари) потпредседници. Претенденти имају своју инфраструктуру, медије, ПР, финансијере, функције и шефову подршку. Сви апетити не могу бити задовољени, а партији је довољан један Борис Тадић. Очигледно и „само“ пет потпредседника.

У поређењу с претходном скупштином или састављањем владе сада је између Тадића и осталих знатно већа дистанца. Он има већи престиж, ауторитет и моћ. Сазрео је као државник и технолог владања. Не ломи преко колена већ пажљиво и стрпљиво ослушкује глас странке и глас јавности, али пре свега глас разума. Како стоје актуелни потпредседници?

Петровић је озбиљан, лојалан и посвећен, не претендује да замени и наследи Тадића и мало тога ради без питања и извештавања шефа. Координира добар део послова странке у локалу, у скупштини, влади и јавним предузећима. Има подршку по дубини. Контролише и у доброј мери води странку. Већ годинама путује у Шабац свакога дана. Сукоб за другог човека странке (ако га је и било) је завршен. Борисов избор је Душан Петровић. Он је прошао тест. Био је спреман да се врати адвокатури у Шапцу, али га је шеф вратио странци.

Шутановац је министар силе, Тадићев кум, везује се за демократску омладину, има извесну подршку странке али и нешто неизвеснију изван странке, аутентични демократа, добро стоји код Американаца, био спреман за министра МУП, везиван за председништво на којем се расправљало о премијеру, изашао као победник у сукобу са Поношем, успешно реформисао војску. Озбиљан и лојалан странци.

Бојан Пајтић има одличне резултате у Војводини, ако се у њих не убраја и Статут Војводине. За њега се везују успеси на терену, али се поставља питање страначке координације. Добро је играо, али се мало заиграо и умало преиграо. Ипак је на време прикочио. Свестан је своје пароксије, не иде даље од ње, али и не да да му се у њу много мешају. То је у реду, осим што странка није ничија пароксија.

Два потпредседничка места су упражњена (уместо Н. Богдановића и В. Огњеновић).

Драган Ђилас је продукт Бориса Тадића. Успешно је водио Народну канцеларију и министарство за НИП. Одлично води град на рушевинама претходних демократских власти упркос кризи. Има свој бизнис и не зависи од политике, али је своје ресурсе значајно ставио у службу ДС. Више он треба ДС него обрнуто. Лојалан Тадићу, политичар у успону, са значајним капацитетима да обавља важне послове за шефа, за странку и за државу. Може се претпоставити да „блогери“ из Борисовог окружења не износе његове ставове, бар не увек.

Вук Јеремић се можда понекад и заиграо, али никада није Тадићево поверење изиграо. Јеремић је као и Радомир Антић - пре светског првенства краљ, а после траже његову смену. Ипак, Антић је бољи познавалац фудбала од Караџића. Он је, такође, продукт Бориса Тадића. Називају га најдоследнијим спроводиоцем Коштуничине политике. То је можда мана за странку али може бити предност за бираче. Потпредседничка функција би значила и благу рехабилитацију након мисије „министра на стереоидима“ али и као референтан оквир за остваривање амбиција у будућности. Има већу подршку Бориса него странке.

Андрићев венац или Крунска? Тамо где је Тадић, тамо је и седиште моћи. Ипак, постоји релационо питање - саветници или потпредседници и чланови председништва. Потпредседници су излог и тим за следеће изборе. Осим наклоности шефа важно је и ко има подршку странке и поверење народа. Не рачунајући Тадића, испаде као да је Мићун најаутономнији и највиталнији део ДС. Програмске промене које је најавио председник морају бити суштинске, а не козметичке. Социјалдемократизација ДС није завршена. За оне критичније она није ни започела. Чланство у Социјалистичкој интернационали и Партији европских социјалиста обавезује на програмску доследност.

(Блиц)